

сѣдалище, и за да ся смири черкова-та, намыслили да ся свика още единъ Вселенскы Сѣборъ, кой-то бѣше необходимъ нѣсамо да потвърди догмата на Никейскы-ты Отци за Божество-то на І. Христа, ами да осѣди ересь-тѣ и на Македоніѣ, кой-то пѣкъ отхвърляше Божество-то на Св. Духа, и Го признаваше само за тварь на Сына. — Тоя Сѣборъ ся събра въ 381 годинѣ въ Цариградъ отъ 150 душъ Св. Отци, и потвърди напълно Никейскыя Символъ, като му притури още пять новы члена, въ кои-то между друго-то ся раскрыва и истинно-то ученіе за единосѣщіе-то на Св. Духа съ Отца.

Теодосій тогава отнѣлъ сичкы-ты черковы отъ еретици-ты въ Цариградъ, и гы върнѣлъ пакъ на православны-ты, та тѣй само могло най-послѣ православіе-то да одържи пѣлнѣ-тѣ си побѣдѣ надъ Арианство-то. Послѣ св. Григорій като си свършилъ вече подвига, за кой-то бѣше повыканъ тамъ, убавилъ ся на императора, и ся дръпнѣлъ пакъ като напръдъ въ уединеніе*).

Забѣлѣж. Отъ станѣлы-ты касателно до Іераршіѣ-тѣ постановленія на тоя сѣборъ, забѣлѣжително е това, дѣто Цариградскыи Епископъ былъ поставенъ въ броя на патриарсы-ты, и — второй подиръ Римскыя; подъ него-тѣ область ся съпричислили тогава митрополіи-ты на Понтъ, Малѣ-Азіѣ и Тракіѣ.

Ариево-то заблужденіе никога не е бывало тѣй силно на Западъ, като на Истокъ. Тамъ то посрѣщнѣло мѣжественъ противникъ въ лице-то на прочютыя Медиоланскы епископъ, Амвросія, кого-то само-то Провидѣніе въ видимъ образъ избрало за бранитель на Христовѣ-тѣ черковѣ. Като рожба на знаменито домородіе, и лѣскаво възпитанъ още на младини, дорде не бѣше избранъ за служитель на черковѣ-тѣ, той билъ въ горнѣ Италіѣ префектъ, и подъ управленіе-то си ималъ нѣколко области. А като

*) Като си оттеглилъ Св. Григорій отъ Цариградъ, заселилъ ся въ имота на бащѣ си, отъ кой-то му останѣло само еднѣ сѣнчастѣ градинѣ и въ неѣхъ единъ источникъ отъ чисто бистрѣ водѣ. И тамъ, за да умъртви сичко, живѣлъ по-между камѣна, ходилъ босъ, ималъ само еднѣ ветхѣ дрехѣ, спалъ на голѣ-тѣ земѣ, и никога си не клалъ огнь, за да си огрѣть-то. Ядене-то му било сухъ хлѣбъ съ соль и овошкы отъ градинѣ-тѣ, а питіе-то — само вода, въ ко-то по нѣкога размисалъ и малко оцетъ. Той си простиралъ лишения-та чѣкъ до тамъ, что-то нечаялъ и да говори. На душѣ-тѣ му, ко-то ся бѣше утрудилъ вече отъ земны-ты скръби, было дадено да прѣдусѣти свое-то отшествіе въ блаженный животъ (умр. 390 г.). „Свѣтозарніи Ангели, стоящіи въ не измѣримомъ краѣ окрестъ равночестнаго сиянія Трисіятелнаго Божества, примите недостойнаго священника Григорія!“ была негова-та прѣди умирање-то му пѣнь. Черкова-та му празднува память-тѣ на 25 Января, и мощы-ты му сѣ прѣнесены въ 950 годинѣ отъ Назіанъ въ Цариградъ, дѣто гы оставили при останкы-ты на Св. Ивана Златоустый.